

Ilustrirani **Slovenec**

Leto IV

Tedenska priloga »Slovenca« (št. 265) z dne 18. XI. 1928

Štev. 47

Jesenski motiv: Breze v tivolskem gozdu

Foto: M. Pfeifer.

Fašistične parade

Ob priliki letošnje obletnice zavzetja Rima po fašistih je zažgal Mussolini pri grobu neznanega vojaka za okroglo 150 milijonov lir državnih zadolžnic, ki so jih darovali v to svrho razni bogataši.

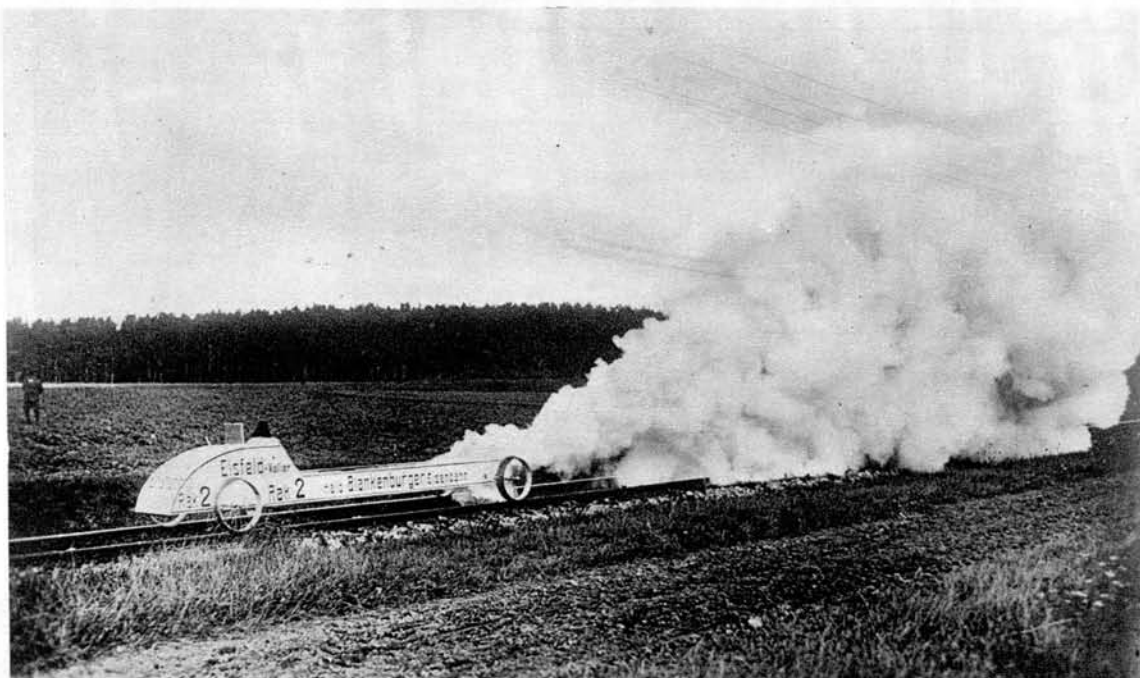
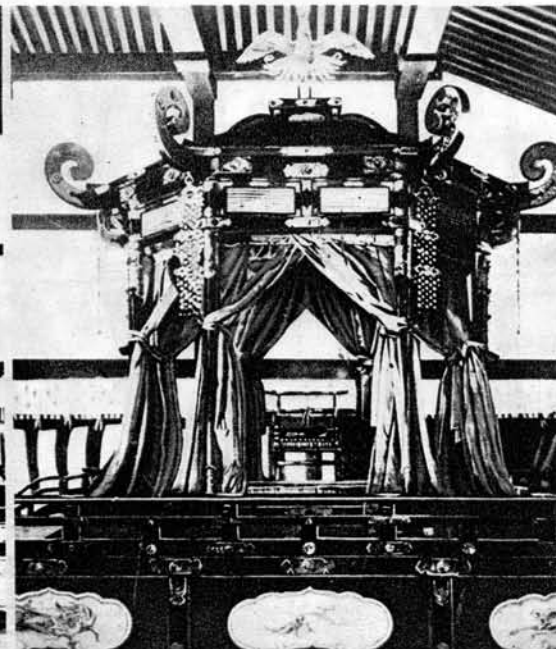
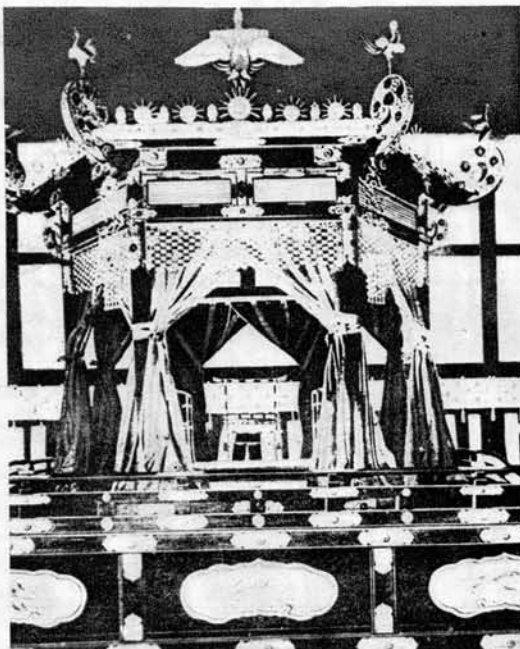

Franz Schubert

eden najbolj priljubljenih nemških skladateljev, čigar 100 letnico smrti bodo slavili Nemci 19. novembra.

Kronanje japonskega cesarja

Dne 11. novembra se je vršilo v glavnem mestu Japonske, Tokiu, slovesno kronanje mikada, t. j. japonskega cesarja, ki so se ga udeležili vsi japonski dostojanstveniki in zastopniki tujih držav. Pri kronanju je prišel do izraza ves sijaj ceremonijela japonskega cesarskega kronanja, na katerega so se skrbno pripravljali že več mesecev poprej. Leva slika kaže dragoceni prestol mikadov, na katerem sedi ta med kronanjem. Nad prestolom je videti podobo ptiča feniksa, ki naj bo simbol kvišku stremembe moči mikadove ter čistosti njegovih ciljev. Na desni pa vidimo prav tako z zlatom in brokatom bogato okrašen prestol cesarice, nad njim pa tudi ptiča, vendar to ni cesarski feniks.

Raketni avto

Najnovejša moda so — raketni avtomobili. V Nemčiji so zopet poskušali z novim modelom, ki ga je skonstruiral Eichsfeld. V Harzu na progi med postajama Blankenburg-Hallerstadt. Ko je startal avto prvič, je kljub slabotni konstrukciji vzdržal voz velikanško hitrost in tudi eksplozije raket so si sledile točno kot je bilo v naprej določeno. Pri drugem startu pa so se strle drobne prečke koles, najbrž radi silnega pritiska, ki ga je povzročil velikanski pospešek — in raketnega voza št. 2 je bilo konec. Bomo videli, kdaj bo nastopil voz št. 3. Slika nam kaže voz v polnem diru.

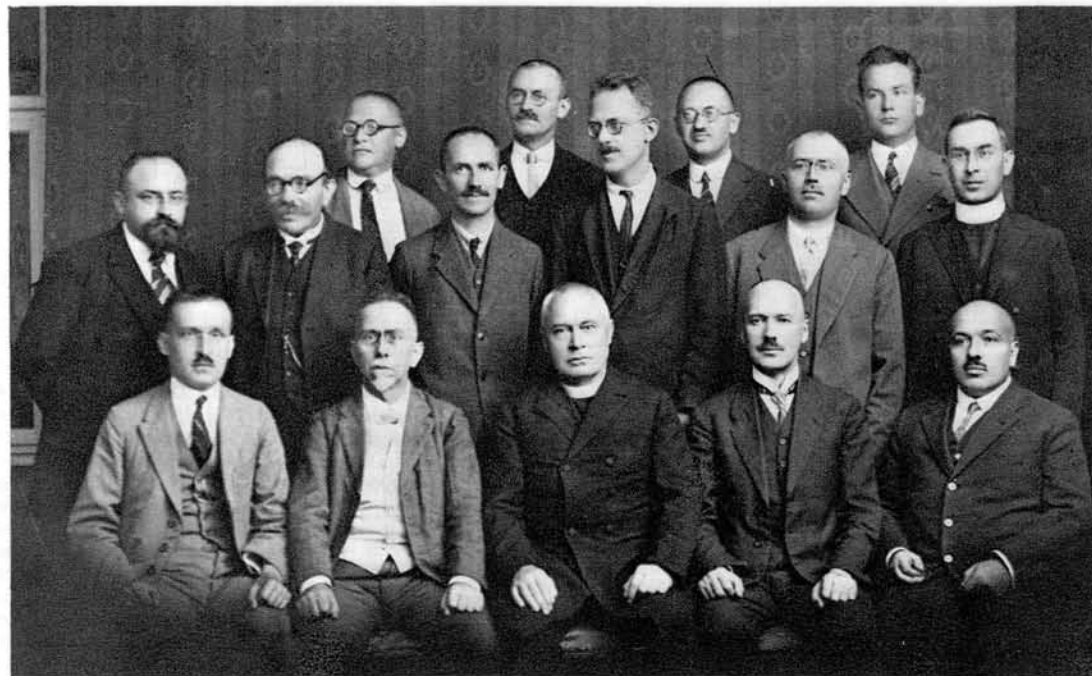
Miloš Savčič

poslanec SDS, ki je pred kratkim iskal stikov s sedanjo vladno večino.

Idila v kraljevem lovišču v Krmi:

Dvorni lovci Rabič, Skumavec in Prešeren med svojimi varovanci.

Dažen kulturni jubilej ob severni meji

Mariborsko Muzejsko društvo, ustanovljeno l. 1902. na pobudo ustanovitelja ptujskega muzeja, prof. Ferka, slavi letos svoj jubilej. Že naslednje leto je otvorilo v Mariboru lokalni muzej, ki se je združil leta 1914. s škof. muzejem (ust. l. 1896.). Do prevrata je bilo nemško. Od l. 1921. je slovensko in mu predseduje prof. dr. Kovačič. — Zgod. društvo so pa ust. l. 1903. H. Schreiner. Stegenšek, Kovačič, Murko, Glaser. Verstovšek i. dr. S svojim »časopisom za zgodovino in narodopisje« si je pridobilo mnogo zaslug za naše znanstvo, zlasti pa za raziskavanje lokalne štajerske zgodovine. — Slika nam kaže oba odbora ob priliki skupne proslave 25 letnice obeh društev; in sicer sede spredaj: J. Glaser, dr. Tominšek, dr. F. Kovačič, A. Vales in dr. Heric; v srednji vrsti stoje od leve na desno: dr. Strmšek, I. Malgaj, dr. M. Kovačič, dr. Travner, dr. Trstenjak, dr. Močnik; zadaj so: K. Prijatelj, dr. Dolar, N. Vrabl in Fr. Baš.

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Klemenčič Josip
(* 1892), skladatelj.

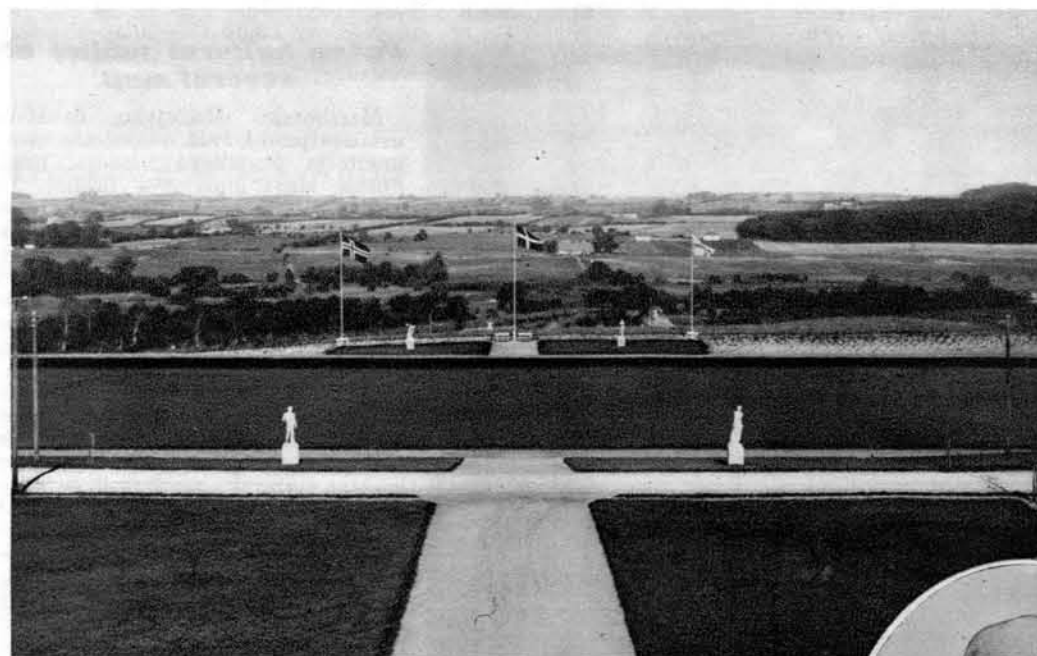
Höffern Antonija
(1803—1871), sestra in pomočnica misijonarja Barage.

Jovan Janko
(* 1878), narodni gospodar.

Ljudska visoka šola v Ollerupu na Danskem

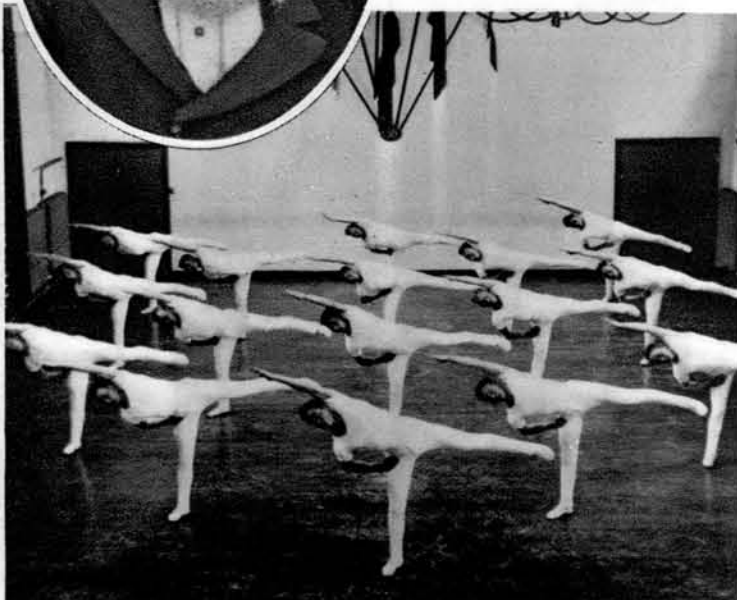

Stadion ljudske visoke šole v Ollerupu
s tipično dansko pokrajino v ozadju.

Na desni: **Grundtvig**, danski pesnik in idejni utemeljitelj danskih visokih šol.

Ljudska visoka šola v Ollerupu: Knjižnica in pogled v klavirsko sobo

Danska visoka šola: V telovadnici

Ljudska visoka šola na Danskem

Misel o ljudskih visokih šolah je sprožil danski škof in pesnik Grundtvig, realiziral pa Kristijan Kold, po poklicu istotako duhovnik. Prva ljudska visoka šola se je ustanovila l. 1844. Močnejši razmah je pa to gibanje zadobilo šele po nesrečni vojni z Nemčijo l. 1846, v kateri je Danska izgubila Šlezvig, (ki je po ljudskem glasovanju leta 1920, zopet pripadel Danskim). V enem samem letu — 1867 — je bilo ustanovljenih 21 ljudskih visokih šol. Skupno ima sedaj Danska 67 ljudskih visokih šol; nekatere od teh imajo posebne oddelke in sicer kmetijski 16, rokodelski 16, vrtnarska 2, trg. vajeniška 2, oddelkov za nač. telovadnih društev 6.

Večinoma so šole zasebna last z znatno državno podporo. Z malenkostnimi izjemami prirejajo vse petmesečne tečaje za fante (november—april) in tri mesečne tečaje za dekleta (maj—julij). Povprečno število gojencev je 80—100.

Učni načrt je bistveno za vse šole enak, izjemni specialne šole oz. specialne oddelke. Kot primer se tukaj navaja učni načrt splošne ljudske visoke šole Ollerup, ki je med najstarejšimi in ima poseben obrtni oddelek in oddelke za načelnike oz. vaditelje telovadnih društev.

Predavanja skupna za vse gojence:

Svetovna zgodovina 4, zgodovina skandinavskih držav 3, zemljepisje 3, veronauk 2, skandinavski pesniki in njih dela 2, danska cerkev in šola v 19. stoletju 1, socialna zgodovina 1 uro na teden. Poleg tega se eno uro v tednu razpravlja o vprašanjih, ki jih k raznim predmetom stavijo učenci.

Posebni pouk:

a) splošna visoka šola: Danski jezik in pravopisje 8, računstvo in knjigovodstvo 5, risanje in zemljemerstvo 4, telovadba 5, kmetijstvo 1, prirodznanstvo 2, zdravstvo 1, diskusija o obdelani tvarini 1, deklamacije in recitacije 2, petje (v večernih urah) 2 uri na teden. V poletni dekliški šoli odpade risanje in zemljemerstvo in se poučujejo ročna dela.

b) Oddelki za načelstvo telovadnih društev: telovadba 6, anatomija 2, teorija telovadbe 2, vaje v poveljevanju 2, danski jezik in pravopis 5, računstvo in knjigovodstvo 4, šport in igre 2, risanje in zemljemerstvo 2 uri na teden.

c) obrtni oddelki: (samo za fante) risanje 16—18, računstvo 5, prirodznanstvo 2, danski jezik in pravopis 4, knjigovodstvo 1, stavbinstvo 1, telovadba 3 ure na teden.

V spredaj označenem številu visokih šol so zapopadene sledeče specialne šole:

1 razširjena, t. j. obstoji iz dveh zimskih tečajev (3 mesečni dekliški tečaj prireja kot vse ostale šole), 1 delavska, 1 šola za trg. pomočnike, 1 obrtniška, 3 dekliške in 2 telovadni šoli.

Ker te šole delujejo že par desetletij in je privatni inicijativi dana možnost neomejenega udejstvovanja, ter na tem polju v resnici delujejo najboljši pedagogi, literati in organizatorji, tvorijo ljudske visoke šole idealno in realno bogastvo danskega naroda, ki ga sploh ni mogoče preceniti.

Te šole izobrazujejo gojence in uživajo velik ugled med narodom. Učiteljstvo stanuje in živi skupno z učenci, s čimer se vzgaja tudi srčna plat. Ne frize, marveč plemenito srce in ustvarjajoče delo je pri Danicah merilo domoljubja.

Ogledati si tako šolo je pravi užitek: stavbe, skoraj palače, lokali, preprosto a izredno solidno in domače opremljeni, ustrezajoči vsem potrebam moderne šole in visokega števila gojencev: čitalnica, knjižnica, klavirska soba, družabna soba, kadilni salon in slično.

Šolnina z oskrbo znaša 70—80 danskih kron mesečno, nekako v višini prejemkov poljskega delavca v poletju. Številni pojedinci pa dobivajo tudi podporo.

Šola v Ollerupu je začela delovati 1920 kot prva ustanova za telovadbo na svetu. Glede ljudske telovadbe, na katero se na Danskem polaga največja važnost, ima vodilno vlogo. Gojencem nudi poleg običajne visokošolske izobrazbe, predvsem priliko gojiti telovadbo in šport vseh vrst in tudi potrebno teoretično izobrazbo. Gojenci, ki hočejo pozneje postati načelniki ali vaditelji telovadnih društev po kmetih, polagajo poseben izpit.

Ob premotranju ogromnega dela, ki ga te šole vrše, se človeku nehoti stavi vprašanje kako naj si pomagamo mi, da pridemo čimprej do takih šol. Pogum in mirno kri! Imamo visoko šolo za našo mladino, vprašajmo se le, kako izpolnimo svoje dolžnosti napram njej. To so naše kulturne organizacije, na čelu jim Orlovstvo, ki so po sili svojih idej in harmoniji svojih metod, visoka šola za vse ljudske sloje, v katerih pripravljajo tla resničnim visokim šolam in so edine poklicane, da takrat, ko bomo zmogli rešiti teh šol finančno stran, prevzamejo te v svoje roke in po njih vrše svoje poslanstvo in oporoko velikega Kreka. — Umevamo velike naloge, ki nam jih stavi velika doba! Ne iščimo tega, kar nas loči, ampak predvsem to, kar nas druži in postavimo se v službo te velike ideje vsi!

Kdaj bomo Slovenci dobili težko pričakovano prvo „Krekovo ljudsko visoko šolo“?

Splošna ljudska visoka šola v Ollerupu na Danskem

V danski ljudski visoki šoli: Predavalnica

Na levi: **Fred. Norgaard**, ravnatelj ljudske visoke šole Autvortskov pri Slagelseju in predsednik zveze ljudskih visokih in kmetijskih šol.

V danski ljudski visoki šoli: Plavalnica

V danski visoki šoli: Čitalnica

Grof Zeppelin v Ameriki

Na levi:

Zeppelin nad otokom Madeiro.

Na desni:

Raztrgana površina Zeppelina, ki jo je utrpel zaradi viharjev na poti v Ameriko.

Spodaj na levi:

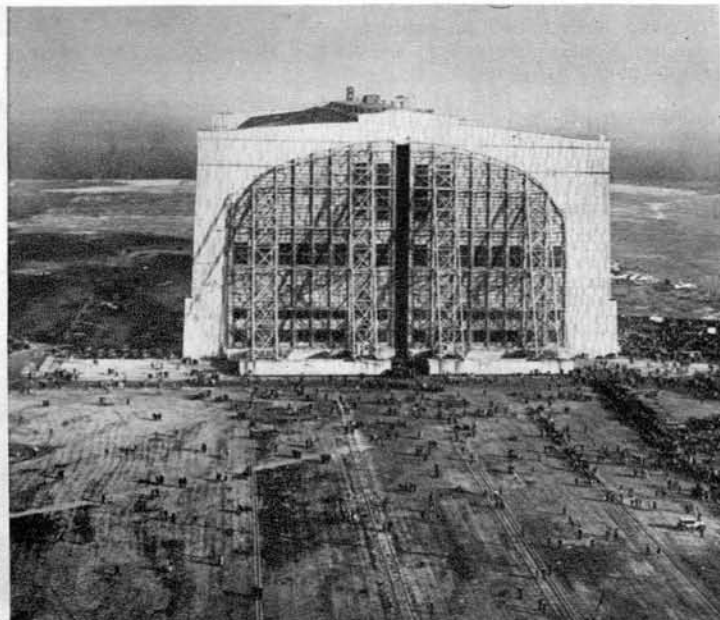
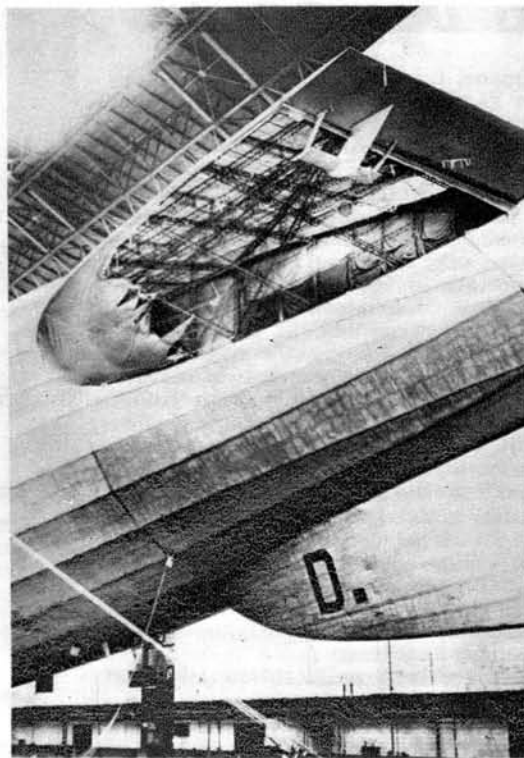
V Zeppelinovi družabni kabini med vožnjo preko Atlantika.

Spodaj na desni:

Ogromni hangar v Lakehurstu, kjer je pristal Zeppelin; okrog njega je videti tisoče avtomobilov, ki so ga pričakovali.

Spodaj v sredini:

Triumfalna vožnja Zeppelinove posadke po newyorških ulicah; v prvem avtomobilu stoji dr. Eckener.

Nemška tehnika je slavila v zadnjih tednih zopet veliko zmagovalstvo. Pred par meseci so bili namreč Nemci dogradili v Friedrichshafnu nov ogromen zrakoplov, ki so ga krstili po očetu nemškega zrakoplovstva na ime »Graf Zeppelin«. Njegova zgradba naj bi proslavila nemško tehniko po vsem kulturnem svetu, zato so mu posvetili vso svojo pozornost. In — to moramo priznati — namen se jim je dobro posrečil.

Po nekaterih poizkusnih vožnjah po Nemčiji je odplul »Graf Zeppelin« dne 11. oktobra ob 8 zjutraj iz Friedrichshafna proti Ameriki. Na krovu se je nahajalo več odličnih osebnosti, vodil ga je pa zgraditelj, dr. Eckener, sam. Plul je preko Francije, severozapadne Afrike, otoka Madeiro, Azorov in čez Atlantski ocean proti Ameriki. Ko se je že približal ameriški obali, je zašel v močne viharje, ki so ga jako poškodovali. Raztrgali so mu precejšnjo del stabilizacijske ploskve in pokvarili tudi krmilo, toda ogromni zrakoplov je junaško kljuboval vsem oviram.

Odpovedal ni niti za trenutek noben motor, temveč je plul dalje, le hitrost se mu je zmanjšala. Dne 16. okt. zjutraj je končno prispel na svoj cilj, to je v Lakehurst.

Zeppelinova posadka z dr. Eckenerjem na čelu je bila deležna triumfalnih manifestacij, kjerkoli se je pokazala. Ob tej priliki so se začela navajati že tudi imena raznih ameriških denarnih velemagnatov, ki da se zanimajo za polet in ki bi bili pripravljeni zložiti potrebno glavnico, da se omogoči redni zračni promet med Evropo in Ameriko. Verjetno je, da pride mo polagoma res tudi do tega, kar bo znatno skrajšalo razdaljo med Evropo in Ameriko.

Dne 29. oktobra je odletel nato »Graf Zeppelin« nazaj proti Evropi. Tudi to pot se je imel mestoma boriti z viharji, toda v splošnem so bile vremenske prilike že mnogo ugodnejše, zato je rabil za povratek komaj 71 ur. Dne 1. novembra zjutraj je zopet pristal v Friedrichshafnu, kjer ga je sprejela velikanska množica navdušenega občinstva.

Dr. Fr. Jerina

živinozdravnik v Laškem; za njegovo izredno požrtvovalnost in velike zasluge mu izroče danes občine laškega okraja zahvalno diplomu.

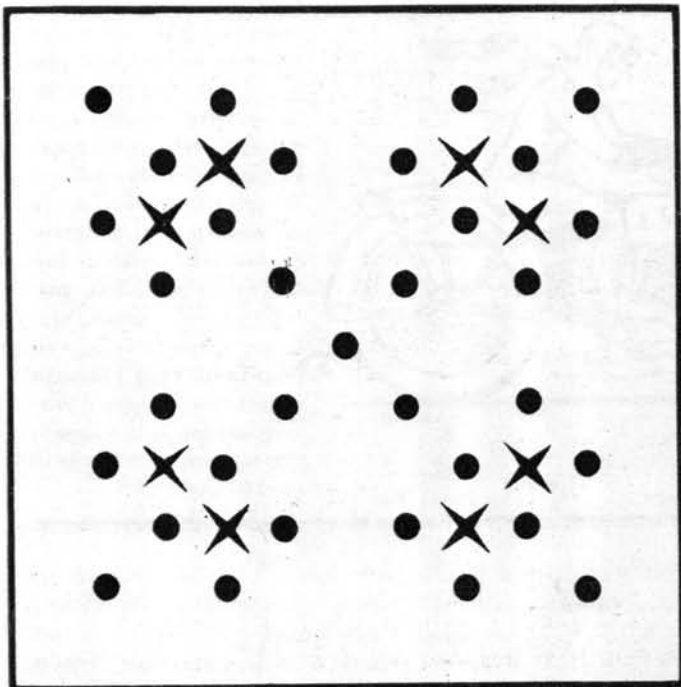

K političnemu umoru na Jesenicah

Dne 20. oktobra so našli ob cesti med Hrušico in Jesenicami umorjenega akademika Cirila Hristova, rodnom iz Macedonije. Umor je politične narave in je ostal doslej še nepojasnen. Slika nam kaže umorjenega, ležečega ob cesti.

V današnji uganki je treba spraviti vsako piko, oziroma zvezdo v svoj kvadrat, in sicer vse z eno samo nepretrgano potezo. Zvezdice niso v pravih zaključenih kvadratih, ampak v kvadratnih zankah, n. pr.

— I. nagrada: Erjavec, Slovenci; II. nagrada: Meško, Slike.

Rešitev križaljke »Časopis« se glasi: Vodoravno: 5. kol: 7. las; 9. peč; 11. lok; 13. kolač; 15. čepek; 17. naval; 19. vojak; 21. prt; 22. zlo; 24. smo; 25. trs; 27. lan; 28. sak; 30. sij; 31. lek; 33. Estera; 37. Oto; 39. ter; 41. Balkan; 45. Slovence s priložo Ilustrirani Slovenec; 48. m; 49. m; 50. pi; 51. Uran; 54. re; 56. a; 57. lani; 59. sp; 61. H; 62. Po; 64. N; 65. pelin; 67. meso; 68. od; 69. N; 70. in; 72. Ir; 73. ak; 74. o; 75. J; 76. on; 78. pa; 79. Po; 80. mar; 81. le; 82. r; 85. to; 84. g; 85. A; 86. pagat; 88. st.; 90. im; 91. a; 92. K; 93. up; 95. Rut; 97. Ur; 99. leto; 102. a; 103. ki; 104. gora; 106. ura; 109. iz; 110. ahar; 112. Ra; 113. ko; 114. as; 115. i; 116. os; 118. od; 119. lg; 120. Lona; 121. nd; 122. Alma; 123. U; 124. ta; 125. repa; 126. ar; 127. oi; 128. au; 131. Čas; Dom in Svet; Sveta življenje in vrvenje; 147. Agaton; 148. bor; 149. Zoo; 150. Erazem; 151. red; 153. vsa; 154. jad; 156. rep; 157. zlo; 159. lida; 160. nav; 162. lca; 163. cimet; 165. kader; 167. Edita; 169. norma; 171. sok; 172. ris; 173. ako; 174. Joe. — Navpično: 1. bol; 2. kap; 3. lev; 4. roj; 5. Kot; 6. laz; 7. Leo; 8. Set; 9. Pan; 10. Čas; 11. loj; 12. kal; 13. kraljica; 14. člen; 15. čmar; 16. krog; 17. nart; 18. Laba; 19. vino; 20. Kelemina; 23. osebnost; 24. srp; 26. sto; 27. les; 29. kan; 30. salmijak; 32. sv.; 34. te; 35. es; 36. al'; 38. Oidip; 39. tu; 40. li; 42. Livnograd; 43. KS; 44. če; 46. Imanuel Kant; 47. Reha(r) Radivoj; 51. um; 52. rek; 53. as; 54. rop; 55. Edo; 57. lim; 58. Ana; 59. silikat; 60. premisa; 62. Pat; 63. oko; 65. pop; 66. ena; 87. Gral; 88. stan; 89. Daruvar; 94. paglavec; 96. uho; 97. urnost; 98. Radivoj; 100. Eol; 101. osa; 104. goban; 105. os; 107. rop; 108. Ada; 109. Ivanjica; 111. taliga; 117. Traven; 129. ujeta; 130. Mia; 132. da; 133. mast; 134. na; 135. enak; 136. s.r.; 137. Eber; 138. top; 139. iz; 140. voz; 141. lola; 142. ej; 143. era; 144. nz; 145. rman; 146. en; 152. dis; 153. vek; 155. dar; 156. Res; 158. oda; 159. Ito; 161. voj; 162. ime; 164. moč; 166. dim; 168. lko; 170. Rok.

Križaljko v št. 45 je pravilno rešilo 107 reševalcev, od katerih je bil za prvo nagrado izžreban Anton Hočevar, Grosuplje in za II. nagrado Josip Novak, Št. Vid.

Sergej Minclov:

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

IX. poglavje.

Hudo mu je postalo pri srcu. — Kaj hočem zdaj? — si je zastavil vprašanje. Če naprej potujem, nastavim glavo pod nož. Če pa se povrnem, izgubim življenje in srečo. Pa kaj sreča! Mar ne poreče Matvej Palič: zaupal sem poslovojni, pa je bil figovec, sredi poti so ga zbegale prazne govorice, prestrašil se je. Nisi za posel, — poreče — kvečjemu bi te lahko poslal klepetuljam delati družbo! Odvzame mi svoje zaupanje... pa prav bo storil, čisto prav!

Čim je pomislil Vedenej Savič, da bi moral do groba potem živeti zasmehovan in zaničevan, je ugasnil strah, ki se mu je bil zganil v srcu, kakor lučka od vetra. Lahko živi človek, če ni več zdrav. Če je bedast, tudi lahko živi na svetu. A živeti v zaničevanju, ne, boljše bi bilo kar skočiti v vodo, pa tam končati življenje! Stresel je glavo, kakor jo je stresal v nekdanjih časih, ko je bi še pogumen

in mlad kodrast fant. Privlekel je iz nedrija majhno tridelno, bakreno sveto podobo, jo postavil na okno in jel moliti. Prosil je Priprošnjico vseh ljudi, naj mu pošlje srečo v njegovem početju.

Veliko človeških duš je že molilo svoje dni pred to podobo. Bila je v hiši od prapradedov sem. Naslikani so bili na njej: sredi sama nebeška Kraljica, na desni Kristus pred vrati, ki vodijo v večno življenje, na levo pa Janez Krstnik kot angel s perutmi: tako so ga upodabljali in vlivali na tridelnih, zaklopnih podobah v dobi pred patriarhom Nikonom.*

Petelin se je prvič oglasil, ko se je dvignil klečeči Vedenej Savič na noge. Zadnjič se je prekrizal, poljubil podobo in jo spravil na njen prostor. Potem je legel.

Molitev mu je razpršila vse dvome. Niti las se ne skrivi človeku, če tega Bog noče. Če je moral

* Patriarh Nikon (1652—1666) je hotel vrniti »nepokvarjeno pravoslavlje« po grškem prvotnem zgledu in je povzročil usodni cerkveni razkol. Premalo se je oziral v borbi s praznoverjem na domače cerkvene šege, zlasti ker niso bili Rusi po padcu Carigrada (1453) posebno naklonjeni grški veri, ki je prepestra postala pod Mohamedom.

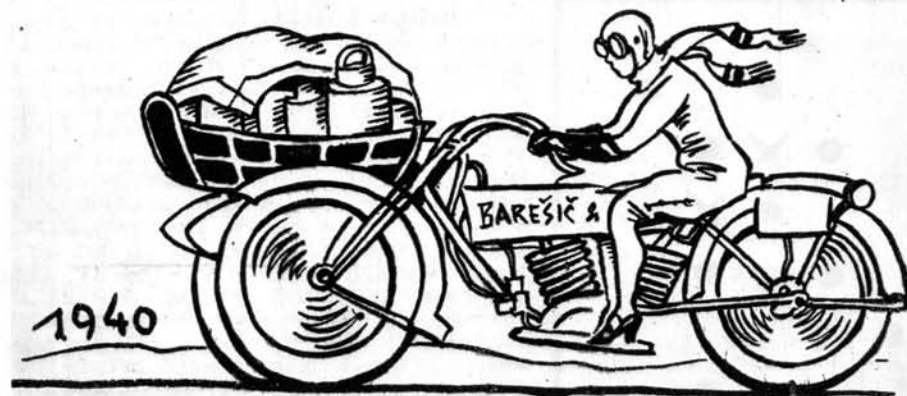
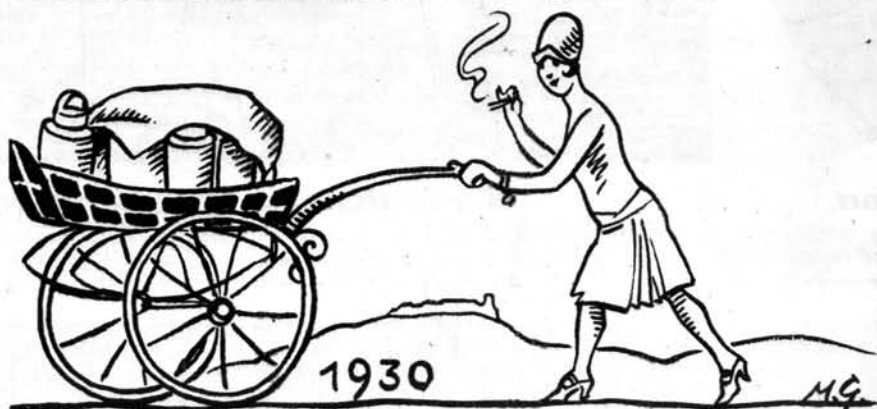
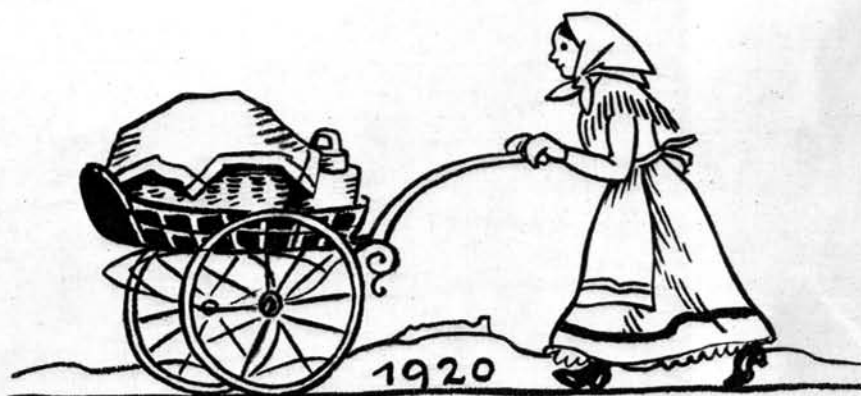
Mera v modi.

Moda je ena izmed oblik, ki jih ustvarja kultura, da zadosti z njimi nazorom in potrebam vsakokratne dobe. Vsaka doba ima svojo modo. Moda je mednarodna, kakor je tudi kultura v svojih splošnih potezah mednarodna.

Moda prodira med narode in posamezne sloje s prosveto. Prizadevanje, da se ohrani ali celo nanovo oživi narodna noša, je prazen trud. To ne velja samo za mesta, ampak tudi za prebivalstvo na kmetih.

Danes, ko vežejo železnica in avtomobil gospodarsko-socialne razmere in kulturne potrebe mesto in vas kar najtesneje, se tudi kmetstvo prebivalstvo, gotovo ne more več oblačiti tako, kakor pred 50 leti ali 100 leti. Naša kmetijska dekleta, katerih skoraj vsaka bere po več listov, nastopa na društvenem odru, v orliških krožkih itd. — ne more več nositi staromodnih okornih kril, segajočih prav do peta in tesne nehigijenične kučmajke. To je s kulturnim napredkom vsekakor nezdržljivo.

Nekaj drugega je pa seveda zahteva, da se kljub vsej naravni modernizaciji vsak dejansko nosi po svojem sta-

nu, držec se prave mere. Neokusno in smešno je, ako se kmetijsko dekletu, ki na ročnem vozičku vozi mleko v mesto, obleče čisto tako, kakor razvajena gospodična, ki ne dela dosti drugega, kakor da svalka in kadi cigarete.

Vsaka pretiranost je smešna in opravičuje izrek, da je od resnega do smešnega samo en korak. Že naravni čut sramu nekako zadržuje kmetijska dekleta, da v območju domačega zvonika splošno vendar še ne nosijo klobukov. To pa jih ne ovira, da natakajo visokopetne lakaste čevljičke na flornogavice pod kratkimi krili in oblačijo globoko izrezano bluzo poleti, pozimi pa s krznom obšit, često razmeroma dragocen plašč. Pri količkah razvitejši občutljivosti za skladnost, bi moralo biti vsakemu kmetijskemu dekletu jasno, kako smešna ja taka z ruto pokrita mestno-kmetijska 'eleganca'. G. prof. Plečnik, naš prvi estetik moderne, je ob neki priliki svetoval za kmetijska dekleta nošo, ki bi se lahko prilagodevala vsakokratni modi, in sicer belo svilen ruto, belo bluzo in črno krilo. Vse pa v pravem razmerju in s posebnim ozirom na zdravje in praktičnost.

v Urjanhaj, ga tudi tja vodi božja Previdnost! Naj potuje človek naprej ali se vrne, usoda mu bo povsod sledila... Vsakega doleti, kar mu je namenjeno. To se ne trdi zaman!

Čim je Vedenej Savič razumel, da mora naprej po svoji poti, so takoj odletele sitne muhe, vsi pomisleki in vse skrbi. Položil je glavo na blazino in takoj trdno zaspal.

X. poglavje.

Na vse zgodaj so se prebudili sli od ropota in govorjenja pred hišo: kmetje so pripeljali konje.

Grigorij in Nilka sta kar napol oblečena, brez kaftanov, takoj planila ven, da jih vidita, pa se pričela tresti. Zunaj je bil mraz. Vsa trava je bila pokrita s svinčeno, kakor jelenje solze debelo roso.

Tudi Vedenej Savič je prišel ven. Nič se mu ni poznalo, kaj vse je premišljeval in doživel sredi temne noči. Bil je nasprotno nemara še mirnejši in resnejši! Ogledal si je konje in sedla. Konji so bili precej mršavi, a kje imajo na kmetih rejene konje spomladi, kadar trda prede za krmo? Sedla niso bila kaj prida, domača roba, a to je že bodo že prestala.

Sli so si poplaskali obraze pri lončenem čajniku, ki je visel na vrvi pred vrati. Potem so opravili zajtrk pa zajahali konje.

Vsa vas jih je prišla spremiti. Vedenej Savič je pogledal pazno vsakemu kmetu v oči. Rad bi videl, ali ne kuje kdo od njih slabe naklepe? Ne, ničesar takega ni bilo videti. Vsi so bili veseli, pristrčni. Nihče izmed vseh ni povešal oči ali se na tihem spogledoval z drugimi. Samo domači hlapec je mrko gledal. Ko je srečal Vedeneja Saviča, ga je takoj vprašal brez besed, samo z očmi: ali res potuješ naprej?

A Vedenej Savič je šel mimo, ko da ga ne pozna in ko da ni z njim nikoli govoril. Zato se je zdaj držal hlapec ko kisló vreme.

Poslovodja je zlezel v sedlo, naravnali so mu stremena po dolgosti njegove noge. Potem se je še sam vzravnal in se odkril kakor poprej v Minusinskem.

— Zdravi ostanite, bratci!

— Z Bogom! Srečno se vrnite! — so mu vsi kakor eden odgovorili kmetje.

Prvi je prijahal z dvorišča ven vodnik Ivan, sledil mu je Vedenej Savič, potem pa so se prikazali drug za drugim tudi vsi ostali. Vsak je imel puško na jermenu. Zadaj sta korakala dva tovarna konja. Vso karavano je zaključil drugi vodnik, ki se je zval zopet Ivan. Ti pokristjanjeni domačini so skoro vsi Ivani. Sprednji vodnik je moral paziti na pravo pot, zadnji pa je čuval konje, da ne bi kateri zaostal ali zgubil tovor.

(Dalje prihodnjič.)